

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2XEObd/10/2018
Identifikačné číslo spisu: 4405208382
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4405208382.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej Mgr. Zuzanou Harajbičovou, poverenou zamestnankyňou, proti povinnej: Y. A., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX C. č. XXX, o vymoženie sumy 358,49 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky, pod sp. zn. 15Er/531/2005, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. júna 2014, č. k. 5CoE/89/2014-46, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.
- II. Povinné náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 16. mája 2012, č. k. 15Er/89/2014-46, exekúciu zastavil s tým, že oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi Mgr. Kataríne Baňarovej, Exekútorový úrad so sídlom Dunajská Streda, Nám. Á. Vámberyho č. 5249/13B, titulom náhrady trov exekúcie 61,42 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V danom prípade bola exekučným titulom notárska zápisnica, obsahom ktorej bolo vyhlásenie povinnej o uznaní právneho záväzku a súhlas s vykonateľnosťou a s exekúciou. Súčasťou zmluvy o úvere bolo Mgr. Tomášovi Kušnírovi povinnou udelené plnomocenstvo na spísanie notárskej zápisnice. Predmetné plnomocenstvo bolo na predtlačenom formulári vopred pripravenom oprávnenej. Povinná nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť obsah formulárovej zmluvy o úvere. Súd prvej inštancie skonštatoval, že Mgr. Tomáš Kušnír konal s oprávnenej pred uzavretím zmluvy o úvere a opakovane vystupuje aj v ďalších exekúciách. Povinná si osobu splnomocnenca nevybrala slobodne, ale vybrala ho oprávnenej, čo posúdil súd prvej inštancie ako v rozpore s ust. § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V dôsledku neplatnosti udeleného plnomocnenstva Mgr. Tomášovi Kušnírovi je notárska zápisnica nespôsobilým exekučným titulom a bez relevantného exekučného titulu nemožno exekúciu vykonať. Pri tomto konštatovaní súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.01.2007, č. k. 3Cdo/164/1996. Nakoľko bola exekúcia vedená na podklade notárskej zápisnice ako exekučného titulu, ktorý nespĺňal znaky

materiálnej a formálnej vykonateľnosti, súd prvej inštancie dospel k záveru, že exekúciu je potrebné zastaviť.

2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 30. júna 2014, č. k. 5CoE/89/2014-46, uznesenie súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa zastavenia exekúcie potvrdil a návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol s tým, že povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie v tom, že notárska zápisnica v danom prípade nespĺňa materiálne podmienky vykonateľného exekučného titulu z dôvodu, že bola spísaná na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Odvolací súd považoval konštatovanie súdu prvej inštancie, o neprípustnosti exekúcie a jej následnom zastavení, za správne. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné vysporiadať sa so všetkými argumentami obsiahnutými v odvolaní, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

3. Uvedol, že zástupca povinného v skutočnosti v danej veci nehájil jeho záujmy v súvislosti s návratnosťou úveru do budúcnosti, ale hájil predovšetkým záujmy oprávneného ako veriteľa. Záujmy takto určeného splnomocnenca sú v rozpore so záujmami povinného v zmysle § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka a každý jeho právny úkon urobený za povinného, teda aj vyhlásenie obsiahnuté v notárskej zápisnici, ktorá je exekučným titulom, je podľa odvolacieho súdu absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a notárska zápisnica zo dňa 18. decembra 2005, preto nie je spôsobilým exekučným titulom. Odvolací súd dodal, že exekučný súd je kedykoľvek aj bez návrhu oprávnený skúmať spôsobilosť exekučného titulu a pokiaľ dospeje k záveru, že exekučný titul, na podklade ktorého sa vedie exekúcia, je nespôsobilý, má oprávnenie vyhlásiť exekúciu za neprípustnú a zároveň ju zastaviť tak ako to predpokladá § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku v nadväznosti na § 58 ods. 1 Exekučného poriadku. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd znesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

4. Odvolací súd ďalej v súvislosti s návrhom oprávnenej na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. uvedol, že nie je súdom poslednej inštancie, ktorý je povinný predložiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru Európskych spoločností podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a v danom prípade bolo súdom prvej inštancie rozhodnuté s prihliadnutím na okolnosti a na základe vnútorného právneho predpisu. Podľa odvolacieho súdu zmyslom predbežnej otázky oprávnenej nebolo zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva, ale rozhodnúť spor, ktorý je vo výlučnej kompetencii všeobecných súdov Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd oprávnenou navrhnuté otázky za neopodstatnené a irelevantné. K návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odvolací súd uvedol, že ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku podľa jeho názoru nie je v rozpore s Ústavou SR, zákonom, ani medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, preto neexistuje dôvod na predloženie veci Ústavnému súdu SR.

5. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O. s. p., ďalej len „O. s. p.“), 2. ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 4. oprávnenému odhali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dovolateľka žiadala napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej len „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho

zákon pripúšťa.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, ust. § 237 ods. 1, ods. 2 a ust. § 239 O. s. p.

8. Zo spisu vyplýva, že dovolanie bolo podané 22. januára 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

9. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.).

10. Oprávnená napadla dovoláním uznesenie. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Napadnuté uznesenie nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť dovolania oprávnenej z ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

11. V zmysle ust. § 237 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

12. V zmysle ust. § 237 ods. 2 O. s. p. ale dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok).

13. Dovoláním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania oprávnenej nevyplýva ani z ust. § 237 O. s. p.

14. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie oprávnenej proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.